

Az evangéliumbeli embert, ahogy elhagyta a gonosz lélek, elkezdett beszélni. Elkezdett cselekedni, elkezdett kommunikálni. Kapcsolatba lépett a körülötte lévőkkel. Hányszor tapasztaljuk életünkben, hogy a rossz megbénít, a jó pedig cselekvésre készítet. Nagyon sokszor átéljük magunkban a „kisördögöt”: „Ne tedd meg, nyugodtan elhagyhatod, jó lesz az így is, ne foglalkozz vele”. A lelkünk mélyén lévő rossz mohóvá, erőszakossá, másokat megkárosítóvá tehet bennünket. Ez minden esetben visszahúzó, blokkoló erő az életünkben. Nem tudunk tőle mozdulni, fejlődni, előre menni emberségünkben, jellemünkben. Nevezzük néven most a nagybőjti készülési időben, „kisördögeinket”, rossz indíttatásainkat, amelyek blokkolják bennünk az aktivitást a jó felé, és eltávolítanak Istentől. Néven nevezve, konkretizálva azokat, megvan a lehetőség, hogy megszabaduljunk tőlük, változás legyen az életünkben, és aktivizáljuk magunkat a jó irányába.

Semmitől sem ózdkodunk jobban, mint attól, hogy változnunk, változtatnunk kelljen. Külső, berögzült szokásokat, beidegződéseket, vagy a mindennapi rutint. Attól meg végképp ózdkodunk és félünk, hogy meg kelljen válnunk egy jellembeli, lelki beállítódástól, ami esetleg rossz irányba viszi bennünket. Most a nagybőjt folyamán nevezzük néven azt, ami megbénít bennünket, ami hátráltat lelki fejlődésünkben, és az Isten Országa felé menetelben. Itt az ideje, hogy Jézus mellett gyűjtsünk.

Gyűrű Ferenc, Lövő